

**Cestou necestou ze Žďárce přes Víckov do
Nedvědice**
(24. 11. 2019)

Dobré ráno Lucie, dobré ráno, Moravo!

Dnes zavedu posluchače do oblasti turisticky poněkud opomíjené. Opomíjené určitě i proto, že na pravém břehu říčky Bobrůvky (v dolním toku Loučka), kudy budeme dnes procházet, nejsou žádné turistické značky. Z toho vyplývá, že výlet musí mít dobrou přípravu nebo telefon s navigací. Rád se podělím se zážitky z cesty, kterou jsem v tomto týdnu absolvoval.

Šel jsem z obce Žďárec, kam jsem se pohodlně dostal autobusem z Tišnova. Bus do Žďárce jede i o víkendu. Do dolní části obce jsem sešel ke kostelu sv. Petra a Pavla a hřbitovu. Vrátil jsem se nahoru ke škole. Sem docházel za války za vzděláním maličký Václav Havel, dnes nese škola jeho jméno.

Rodina Havlova měla asi 2 km od Žďárce své letní sídlo už od roku 1908. Jmenuje se Havlov a právě odtud docházeli bratři Havlovi za války do školy. Dnes je Havlov staveništěm.

Od Havlova jsem se vydal neznámou cestou do obce Víckov. Sama vesnice má už jen 14 obyvatel (ještě před 150 lety jich měla skoro stovku). Kdo má rád zříceniny hradů, může zajít ještě ke zřícenině hradu Víckov. Hrad (dnes zřícenina) pochází ze 14. století ostatně jako většina hradů v této oblasti.

Od Víckova je několikrát vidět místa na levém břehu Bobrůvky – nejčastěji obec Olší, také kopec Sýkoř, kopce nad Tišnovem (podle rozhledny je dobře poznat Klucanina). Od Víckova je také vidět další cíl cesty Moravecké Janovice. Asi 1 km před obcí mě zaujala boží muka. Jsou zasvěcena sv. Bernardovi. Rád jsem si ofotografoval text: *Boží muka požehnána svatému Bernardu – patronovi horolezců a lyžařů. S láskou postavila v r. 2013 rodina Švihálkova s přáteli.* Tím patronem prohlásil sv. Bernarda papež Pius XI. v roce 1923.

Samotné Moravecké Janovice mají kapličku a všiml jsem si i domku s nápisem škola. Jistě zde už několik desetiletí škola není, ale je pěkné i dnes připomínat, že i zde kdysi funkční školní budova byla. Na kapličce je deska s informací, že Mons. Josef Valerián (1925 – 2016) se zasloužil o zvelebení poutního místa v MJ. Nemohl jsem si nevšimnout kříže z nedvědického mramoru.

Při procházení trasy jsem se těšil, až přejdu na levý břeh říčky. To se podařilo v místě zvaném Sečan. Vystoupal jsem k Moraveckým Pavlovicím. Je to pěkná víska s kapličkou. Za vesnicí jsem si všiml dalších božích muk u cesty. Tato opravila v roce 1967 rodina Zábřšova z Moraveckých Pavlovic.

Lesem jsem přešel k Brablecově hájovně, čekala mě série nádherných vyhlídek do podzimní krajiny, prošel jsem vesnicí Bor a pak už jsem scházel dolů k Nedvědicce, vyfotografoval hrad Pernštejn a došel do cíle – naší Nedvědice. Doma jsem si určil délku trasy 22 km.